

KÖLE DEĞİL İŞÇİYİZ, BİRLEŞİNCE GÜÇLÜYÜZ!

EKMEK ve ONUR

Temmuz 2015 - sayı 4

0530 231 77 47 A EKMEKveONUR A ekmekveonur@gmail.com

Aylık İşçi Gazetesi

SINIFSAK KİN ve ÖFKE BİRLEŞTİCİDİR

Metal direnişi ve fiili grev dalgası sınıf hareketinde yeni bir momenti işaretledi. Dar anlamda bir kent ve havza grevi gerçekleşti. Hareket sınıfın öz inisiyatifine dayandı ve doğrudan eylem mahiyetinde gelişti. Bursa merkezli Sakarya, Kocaeli, Ankara, Eskişehir gibi proletarya açısından stratejik kentlere yayıldı ve sektörün 7-8 stratejik fabrikasını harekete geçirdi.

> s.3

Hızlı Yemek, Hızlı Sömürü: Fast Food

Ülkemizde bu sektörde çalışan işçilerin büyük bölümünü 18 yaşın altında gençler oluşturuyor. Özellikle mutfak işleri nitelikli emek gerektiremeyecek düzeyde olduğundan işin başında kimin olduğu pek önemli taşıyor. Fast-food sektöründe çalışan tüm işçilere değiştirilebilir aletler gözüyle bakılıyor.

> s.2

15-16 Haziran Ateşi Harlanıyor!

Tarihe 15-16 Haziran(1970) Ayaklanması olarak geçen, binlerce işçiyi fabrikalardan sokağa çeken direniş, Türkiye işçi sınıfının hafızalarında unutulamaz bir yere sahiptir.

> s.3

25-26 TEMMUZ 2015
MAKİNA MÜHENDİSLERİ ODASI - BEYOĞLU
İSTANBUL

1. GÜN - CUMARTESİ

- AÇILIŞ KONUŞMASI
- TOPLU SÖZLEŞME NEDİR?
- SENDİKAL / SİYASAL FAALİYET
- TABAN ÖRGÜTLERİ
- İŞYERİ KOMİTELERİ
- VOLKAN VARSA

2. GÜN - PAZAR

- İŞÇİLERİN SORUNLARI ve ÖRGÜTLENME DENEYİMLERİ (METAL, MADEN, PETRO-KİMYA, İNŞAAT, TEKSTİL, PERAKENDE)
- İŞÇİLERİN HAKLARI NELERDİR? AV. TAMER DOĞAN
- KADIN İŞÇİLERİN HAKLARI İBERA. ÇAKIR
- İŞÇİLERLE İLİŞKİLENME BİÇİMİMİZ ÖZELİZ HAYAT KATKISIZLIĞI

• EKMEK ve ONUR GAZETESİ DEĞERLENDİRME FORUMU

İRAN KARGIŞIZ - ONUR BUTÜN - M.EMİN YILMAZ - HURTAZA YILDIRIM - İLHAM GÜN

Buçel Gençlik EKMEK ve ONUR GAZETESİ

PATRONLARA ve SARI SENDİKACILARA KARŞI DİRENMEKTEN BAŞKA SEÇENEK YOK!

İşçi sınıfı hareketi tarihi günlerini yaşıyor. Türkiye çapında, kitlesel eylemliliklerin yaşandığı 2009 Tekel direnişinden bugüne bir dip akıntısı gibi devam eden işçi hareketi Bursa eylemleriyle birlikte bir volkan gibi patlayarak yüzeye çıktı. Tek tek işçi direnişleri, işyeri ve havza direnişleriyle işçi hareketi hızlanıyor.

İŞÇİLER HAKLARI İÇİN SOKAKTA!

Ekonomik krizin etkileri yoksullaşma, işsizliğin yanı sıra, patronların para kazanma hırsı ile ücretleri düşürmeleri, mesai saatlerini arttırmaları işçi sınıfına direnmekten başka seçenek bırakmıyor.

İşçiler de onurlu ve insanca bir yaşam için gerekli olanı ve hakkı olanı istemek için sokakları dolduruyor.

İSYAN DALGA DALGA YAYILIYOR!

Bursa isyan bayrağını çekti ve işçi sınıfı kendi kurtuluş mücadelesini eline aldı. Patron ve işbirlikçi sarı sendika ortaklığına elinin tersiyle çarptı. Ve yıllardır işçi sınıfının sırtından geçen, sınıfın birliğini bozan, direnişçi ruhunu teslim almak isteyen sarı sendikacıları silkeleyip attı. İşçilerin dünyasından bu asalakların temizlenmesi muazzam bir enerjiyi açığa çıkardı ve bu etki havzadan havzaya, fabrikadan fabrikaya, işkolundan işkoluna yayıldı. Yayılmaya da devam ediyor.

Her seçim öncesi seçim vaatleriyle, türlü ayak oyunları ile işçi sınıfını kandırmaya uğraşan patronların hesabı bu sefer tutmadı.

İşçiler daha sandığa gitmeden seçim öncesinde tavrını gösterdi ve köleliğe

başkaldırdı. Patronlara gerçek gücün kimde olduğunu dosta düşmana kanıtladı.

PATRONLARI DİZE GETİRELİM!

Patronların kolay pes etmeyeceği de bu süreçte görüldü. İlk önce sessiz ve bekleyişte duran partonlar, şimdi türlü ayak oyunları, hilelerle safları işçi sınıfını bölmeye çalışıyorlar. Metal grevinin yasaklanmasında olduğu gibi yine devletin ardına sığınıp kolluk kuvvetlerini devreye sokuyorlar. Arçelik'te polisi Tekirdağ'da jandarmayı işçiye saldırtıyorlar.

Bu bize gösteriyor ki işçi sınıfının patronları dize getirmek için, daha örgütlü olmaktan ve direnmekten başka seçeneği yoktur.

TARIM İŞÇİSİ
DAHA İYİ ve
ONURLU
BİR GELECEK
İSTİYOR!

> s.2

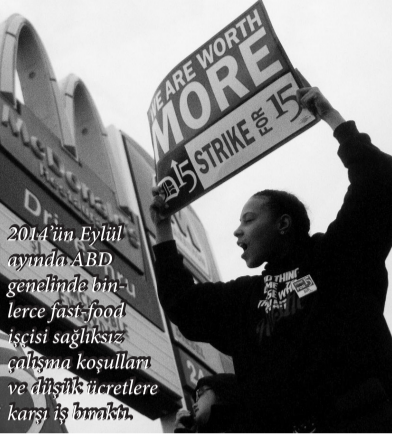
EKMEĞİ ve ONURU
İÇİN MÜCADELE
EDENLER
İŞÇİ KAMPINDA
BULUŞUYOR

> s.4

SERAPOL
İŞÇİSİ: KÖLE
DEĞİL İŞÇİYİZ
SENDİKAYLA
GÜÇLÜYÜZ

> s.4

Hızlı Yemek, Hızlı Sömürü: Fast Food

2014'ün Eylül ayında ABD genelinde binlerce fast-food işçisi sağlıksız çalışma koşulları ve düşük ücretlere karşı iş bıraktı.

Hızlı yemek ya da ayak üstü yemek anlamına gelen fast food kültürü oldukça yaygın. Her gün yeni bir mağaza açılıyor. ABD'deki obezlik (aşırı kilolu olma) salgının kaynağı bu tarz yeme alışkanlığından kaynaklanıyor. Bunun yanında da aşırı yağlı besinler kolesterol, damar tıkanıklığı gibi hastalıkların oluşmasına neden oluyor.

Kısa sürede hazırlanan bu yiyeceklerin arkasında çok büyük bir sömürü, kötü koşullarda çalışma ve düşük ücret yatıyor. Ülkemizde bu sektörde çalışan işçilerin büyük bölümünü 18 yaşın altında gençler oluşturuyor. Özellikle mutfak işleri nitelikli emek gerektirmeyecek düzeyde olduğundan işin başında kimin olduğu pek önemli taşıyor. Fast-food sektöründeki çalışma sisteminde tüm işçilere değiştirilebilir aletler gözüyle bakılıyor. Bundan dolayı işçiler sürekli değişiyor.

KAYITDIŞI ÇALIŞMA ve REKABET

Asgari ücretin de altında çalıştırma, kayıtsız, sigortasız çalıştırma yaygın uygulamalardan. Firmalar, birkaç yıllık çalışmanın ardından müdür olmasını sağladığı işçileri, cazip tekliflerle yoğun sömürü altında gerekirse 15-16 saat bile çalıştırabiliyor. Ayın elemanı gibi uygulamalarla rekabet sağlanarak daha çok çalışma, tempolu çalışma güzel bir kılıfa büründürülüyor.

Mağazanın, mutfağın her yerinde kameralarla işçiler sürekli denetleniyor. İşyerindeki düzen ise çoğu zaman kötü muamele, azar, küfürle sağlanmaya çalışılıyor. İşçilerin sendikası olmaması da koşulları ağırlaştıran başka bir etken.

İşçilerin örgütlenmesi, bilinçlenmesi ve hakları için mücadele etmekten başka çaresi yok. Hızlı sömürünün karşısında hızlıca örgütlenmek gerekiyor.

"Karnımızı doyuracak kadar alıyoruz, aç kalmıyoruz ama çocuklarımızı ne okutabiliyoruz, ne onlara bir gelecek sunabiliyoruz. Bu durumdan tabii ki memnun olmak mümkün değil."

Yaz ile birlikte tarımda mevsimlik işçilik de yoğunlaşıyor. Her sene olduğu gibi bu sene de işçiler güvencesiz ve güvensiz koşullarda çalışıyor. Ulaşım, çalışma ve barınma konusunda çok büyük sıkıntılar yaşıyor. Yevmiyeler ise Hatay'da erkeklerde 35, kadınlarda ise 25 lira düzeyinde...

Ayrıca yoğun sömürü ve "eşit işe eşit ücret verilmemesi sebebiyle" tarım işçiliği giderek kadınlaşıyor, kapsayıcı bir iş kanununun olmaması ise kırsalda kadının yoksullaşmasına sebep oluyor.

Hatay'da tarım işçisi bir arkadaşımız, yaptığımız söyleşide şunlara değindi.

Saat kaçta işbaşı yapıyorsunuz ve işi ne zaman bırakıyorsunuz?

Mevsime göre değişiyor, yaz aylarında sabah saat 6'da bazen 5'te evden çıkıyoruz. İşin çoğunu sabah serinliğinde yapıyoruz öğleden sonra ise paketlenme işini yapıyoruz. Aslında belirli bir iş bırakma

TARIM İŞÇİSİ DAHA İYİ ve ONURLU BİR GELECEK İSTİYOR!

MANİSA'DA TARIM İŞÇİLERİ KATLEDİLDİ

saatimiz yok. İşveren ne zaman "bırakın" derse o zaman bırakıyoruz, genelde akşam 6-7 gibi oluyor.

12 saat çalışıyorsunuz peki aldığınız ücret size yetiyor mu?

Günlük 35 lira alıyoruz, tabii ki yetmiyor. Ama ne yapalım, biz bu ovalarda büyüdük, tarladan başka yerde çalışamayız. Karnımızı doyuracak kadar alıyoruz, aç kalmıyoruz ama çocuklarımızı ne okutabiliyoruz, ne onlara bir gelecek sunabiliyoruz. Bu durumdan tabii ki memnun olmak mümkün değil.

Son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı?

Çocuklarımıza daha iyi bir gelecek sunabilmek için onları tarlalarda değil okul sıralarında görmek istiyoruz. Onları bu tarlada çalışan bir işçi değil, bu tarlaya bakan bir mühendis olarak görmek istiyoruz. Bu yüzden daha elle tutulur bir ücret ve daha iyi iş koşulları talep ediyoruz.

Manisa'nın Gölçayırısı İlçesi'nde kasa-sında tarım işçisi taşıyan kamyonet, süt tankeri ile çarpıştı. Kazada kamyonette bulunan 13'ü kadın, 15 kişi öldü, 2 kişi yaralandı.

Yaz aylarıyla birlikte mevsimlik tarım işçilerinin ölüm haberlerinin içimiz yanarak izliyoruz. Tarım işçilerinin ölümleri SGK kayıtlarına dahi girmezken "Trafik kazası" olarak değerlendirilen bu iş cinayetleri karşısında bir önlem alma gereği bile duyulmuyor.

Ve en son Manisa'da yaşanan bu olayda, asma yaprağı toplamak için sabahın erken saatlerinde kamyonet kasa-sında yola çıkan işçilerin katilinin iş güvensiz ve güvencesiz çalışma rejimi olduğu apaçık bir şekilde orataya çıkıyor.

BEYTEKS'TE MÜCADELE SÜRÜYOR!

Adana Ceyhan'daki İlbeli Beyteks İplik Fabrikasında çalışan binlerce işçi, patronun fabrikayı kapatma tehdidi ve "ücretsiz izine" gönderme saldırısıyla karşı karşıya kaldı.

Beyteks patronu, işçilere dayattığı ağır sömürü ve kural-sız çalışma koşulları sayesinde yıllarca servetine servet kattı. 2014 yılında açıklanan Türkiye'nin 500 büyük sanayi kuruluşu listesinde 132'nci sırada yer aldı.

Her yıl işçilerin emeği ve alınteri sayesinde büyüyen firma Türkiye'nin birinci, dünyanın ikinci büyük iplik üreticisi oldu. Beyteks patronu sermayesini sürekli büyütürken

işçilerin çalışma ve yaşam koşullarında her geçen gün daha ağırlaştı.

Mart ayından itibaren işlerin azalmasını bahanesiyle Beyteks patronu, 5 bin işçisini kıdem tazminatı başta olmak üzere birçok hakkını gasp ederek işten çıkardı.

İşçiler bu saldırıya birlik, mücadele, taban

örgütlülüğü ve sendikalaşma girişimleriyle karşılık verdi. Patron işçilerin mücadelesini kırmak için her yolu denedi. Fakat işçiler onurlarına, geleceklerine sahip çıkmak için mücadelelerini sürdürüyor.

Biz de Ekmek ve Onurcular olarak yaptığımız dayanışma ziyaretleriyle patronun saldırılarına karşı İlbeli Beyteks işçisinin haklı mücadelesinin yanında olduğumuzu işçi arkadaşlarımızla paylaştık.

Şimdi Beyteks'te Haziran ayından itibaren daha küçük ölçekte de olsa üretimin yeniden başlatılması söz konusu ve yeni işçi alımı yapılıyor.

Fakat işçilerin hakları kazanılana kadar Beyteks'te mücadele devam edecek.

İşçi Sınıfının Mücadele Günlüğü

Batman'da, 11 Temmuz'da 140 işçinin iş akitlerinin feshedileceği duyumunu alan TPIC işçileri, Türkiye Petrolleri Park sahasındaki petrol arama kulesini işgal etti. Gece saat 21.00'da kuleye çıkan işçilerin başlattığı eylem, sabah saat 04.00'a kadar sürdü. Aylardır işlerine yeniden dönmek için mücadelelerini sürdüren TPIC işçileri, önceki gece Türkiye Petrolleri (TP) sahasındaki arama kulesini işgal etti.

Divan Turizm AŞ önünde açtıkları çadırda 150 günü aşkın bir süredir direnen işçiler, sendikacı olarak işe dönene kadar mücadeleye devam edecekler. Koç Holding'e ait Divan Turizm AŞ'de DISK'e bağlı Gıda-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atılan işçiler, işi iade için açtıkları ilk davayı kazandılar ve bütün işçilerin hakları kazanılana kadar mücadeleye devam ediyorlar.

Merhaba,

2 yıldır, Vakko mağazasında çalışıyorum. Firmanın müşteri kitlesi iş adamları, şirket sahipleri, sanat camiasından oluşuyor. Lüks denilince akla gelen ilk mağaza Vakko oluyor.

Bu mağazada işçinin ucundan, işçinin deliğine kadar her şey müşteri memnuniyeti odaklı. Çalışanın emeğine dair hiç bir şey yok.

Mağazanın 30 kadar çalışanına her şey sistematik bir şekilde işleniyor.

Temizlik, cafe ve paket elemanları taşeron aracılığı ile işe alınıyor. Zorunlu eğitim programından geçen personel yarımcı bir karaktere dönüştürülüyor.

"Müşteri bir kelebek kadar hassastır" politikası çalışanlara "Hepiniz birer hiçsiniz" demenin en kestirme hali oluyor. Hareketlerimiz kameralarla izleniyor. Yanlış bulunan her şey toplantılarda herkesin içinde küçük düşürücü bir dille eleştiriliyor.

Yani çalışanlara, böyle yaparsanız sizi de rezil ederiz mesajı veriliyor. Personel tuvalete gitme ihtiyacı duyduğunda en az üç kişiden onay almak mecburiyetinde hissediyor kendini.

Vakko çalışanına bir araba fiyatına denk düşen satış kıptaları veriliyor. Personel bu kıptayı doldurmak için sürekli birbirleriyle yarış halinde oluyor.

Rekabet ortamı birilerinin işine geliyor olmalı ki personelin "ekip ruhu" adı altında birbirini sevmeyen, arkadan dedikodu yapan durumunu teşvik ediyor.

Rekabet koşulları işçileri tümüyle sınıfının çıkarlarını unutmaya hazır duruma getiriyor.

Kimlikliğimizi kaybetmeye zorlayan, sömürüye ve mobbinge maruz bırakanlara karşı biz işçilerin mücadele etmekten başka yolumuz yok. Sınıfımızın çıkarına sahip çıkmak ve onurumuzu korumak için bir olalım, diri olalım, mücadeleden geri kalmayalım.

15-16 Haziran'ın ateşi harlanıyor!

Tarihe 15-16 Haziran(1970) Ayaklanması olarak geçen, binlerce işçiyi fabrikalardan sokağa çeken direniş, Türkiye işçi sınıfının hafızalarında unutulamaz bir yere sahiptir.

O iki güne gelene kadar onlarca, yüzlerce irili ufaklı grev, işgal, direniş, 1960'lar Türkiye işçi sınıfı mücadelesi içinde gerçekleşti. açısından 60'lı yıllarda işçi sınıfının hem sayıca artıyor, şehirlere yoğun göç yaşıyor ve birçok sektörde, iş, ekmek ve onur mücadelesi yükseliyordu.

İŞÇİ SINIFI SAHNEYE ÇIKIYOR "BEN DE VARIM" DİYOR!

1961 Saraçhane Mitingi'nde 100 bini aşkın işçi bir araya gelir. Ve ekonomik demokratik haklarının düzenlenmesini, ücretlerin artırılmasını talep ederler. Bu mitingle işçi sınıfı toplumsal bir güç olarak ortaya çıkışını ilan eder, "Ben de varım!" der.

Ardından 1963'te Kavel Grevi patlak verir. Bu grev devletin işçilere tutumunu ve işçilerin sınıf dayanışmasıyla

kolektif gücünü ortaya koyan önemli bir pratiktir. 1965 yılındaysa Kozlu Maden Direnişi önemli bir yer tutar.

Ve 1966 Paşabahçe Grevi Türkiye işçi sınıfı mücadelesi açısından bir dönüm noktası olur ve 13 Şubat 1963'te DİSK'in kurulmasının önünü açar. Paşabahçe grevi işçi sınıfının işbirlikçi bürokratik, sarı sendikalardan kopuşmasını sağlar.

DİSK'İN KURULUŞU

DİSK'in kuruluşuyla hareket daha da özgüven kazanmıştır. Derby, Singer, Demirdöküm işgalleri yaşanır. Birçok kentte, işkollarında ve fabrikalarda işçi sınıfı mücadelesi büyür ve yayılır.

Palazlanan patronlar ve büyüyen firmalar sınıf mücadelesine karşı savaştılar ve DİSK'i kapatma yasasını gündeme getirirler.

Ve işçiler kendi birliklerinin ve mücadelelerinin ete kemğe bürünmüş hali olan DİSK'e canları pahasına sahip çıkarlar. Bakırköy'den Topkapı

Eminönü'ne, Paşabahçeden Kadıköy'e Gebze'ye kadar iki gün hayat durur işçiler sokakları zapteder. Gösterilere pek çok fabrikadan 75 bin işçi katılır.

Polis ve asker barikatları yıkılır, 3 işçi can verir, İstanbul ve İzmit'te sıkıyönetim ilan edilir. Ve patronların yasası meclisten geri çekilmek zorunda kalır. 2 gün sonunda işçiler galip gelmiştir.

"İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ESERİDİR"

İşte 15-16 Haziran Ayaklanmasıyla Türkiye muhteşem bir iki gün, unutulmaz bir işçi isyanı yaşadı.

15-16 Haziran'ın bizlere öğrettiği en önemli gerçek "İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri" olduğudur. Bu sözün gerçekliği bugün de Bursa'dan İzmit'e, Tekirdağ'a, Adapazarı'ndan Eskişehir'e ve Ege'ye sınıf mücadelesinin ateşi içinde capcanlı yerini korumaktadır. 15-16 Haziran'ın ateşi işçi havzalarında harlanıyor!

DALGASAL HAREKETLENMELER DEVAM EDECEK SINIFSAK KİN ve ÖFKE BİRLEŞTİRİCİDİR

Metal direnişi ve fiili grev dalgası sınıf hareketinde yeni bir momenti işaretledi. Dar anlamda bir kent ve havza grevi gerçekleşti. Hareket sınıfın öz inisiyatifine dayandı ve doğrudan eylem mahiyetinde gelişti. Bursa merkezli Sakarya, Kocaeli, Ankara, Eskişehir gibi proletarya açısından stratejik kentlere yayıldı ve sektörün 7-8 stratejik fabrikasını harekete geçirdi.

Metal direnişi faşist, korporatist, sınıf işbirlikçi Türk Metal Sendikası ve MEES' in kuşatmasını ve oluşturdukları çalışma rejimini parçaladı. Bu büyük deneyim sınıf mücadelesinde dalgalı hareketlenmelerin habercisidir.

İleride daha sarsıcı ve radikal kent ve havza grevlerinin ve hareketlenmelerin öncü depremidir.

Yaklaşık 35 yıllık kuşatmayı metal işçileri büyük öfkeyle parçaladı. Ve böylece sınıf, her türlü kuşatma ve karşı devrimci hamleyi engelleyebileceğini gösterdi.

İşten atılmaların başlaması ve sermayenin verdiği sözleri tutmaması üze-

rine metal işçileri yeniden mobilize oldu. Öfke yeniden parladı ve gücünü ortaya koydu.

Metal direnişi ve fiili grevler sektörü etkilemesi yanında farklı sektörleri de sarstı ve sınıfa özgüven verdi.

SINIFIN İÇİNDE OLMAK VE O OLMAK

Devrimci hareketin hazırlıksızlığı ve öfkenin parçası olamaması, sınıf dalgasında bir noktadan sonra geri adımlara yol açtı. Tofaş işçilerinin bir başka işbirlikçi ve gerici sendikaya, (işçilerin büyük bir yoğunluğunun gerici ideolojinin etkisinde olmasının bir sonucu) Çelik-İş'e üye olması bunun göstergesi oldu. Ama bu adım bile (içinde bir çok olumsuzluğu taşısa da) Türk-Metal kuşatmasının kırılması anlamında bir tercihi gösteriyor. Tehlikeli bir gelişme işçilerin sendikalara karşı reaksiyonunu gösteren, sendikasız toplu sözleşme düzenini ya da Honda modelini istemeleriydi. Bu MEES' in stratejik sendikasılaşma hamlesine yol açabilirdi. Bu eğilim

bugün sınıf içinde potansiyel olarak var olsada etkisini şimdilik kaybetti.

Öte yandan başka bir arayış, sınıf eklenli Türkiye Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası'nın kurulması oldu. Birleşik Metal'in süreçte atıl kılması, statükocu ve sol bürokrat tavrı işçilerin farklı arayışlarını beraberinde getirdi.

Metal pratiği MESS, Türk Metal ve devlet işbirliğini alenileştirdi. Ayrıca direniş farklı polis provakasyonlarıyla kırılmaya çalışıldı. Son Arçelik LG direnişinde polis, işveren ilişkisi buna örnektir.

Sınıf hareketinde yaygın lokal eylemlerin yanısıra, artık dalgalı hareketlenmeler dönemine girdik.

Sınıf çalışma koşullarına, ücret politikalarına, esnekleştirmeye, taşeronlaştırmaya, geleceksizleştirmeye ve güvencesizleştirmeye karşı her işyerinde öfke ve kin biriktiriyor.

Bu kin ve öfke sınıfsal şekillenmenin bir parçasıdır. Hatta sınıfsal varoluşun bir ifadesidir. Buna ihtiyaç var. Bu öfke ve kinin atölyelerde, fabrikalarda, hav-

zalarda her an, kendiliğindenci bir şekilde şiddetle patlayacağı bir dönemin içine girdik.

Devrimciler olarak öfke ve kinin olduğu yerde olmalıyız. Ama yetmez hem orda olacağız, hem o olacağız. İşçi sınıfı devrimciliği böyle bir şeydir.

Yıkıcı öfkenin parçası ve öfke olduğumuz oranda da sınıfın ruhu oluruz ve ona ruh veririz.

Yaklaşık 35 yıllık kuşatmayı metal işçileri büyük öfkeyle parçaladı. Ve böylece sınıf, her türlü kuşatma ve karşı devrimci hamleyi engelleyebileceğini gösterdi.

» Tekirdağ'ın Lüleburgaz ilçesindeki **Trakya Döküm** fabrikasında patronun ve Türk Metal'in baskılarına karşı bir araya gelen işçiler, işten çıkarma saldırısıyla karşı karşıya kaldı. İşten çıkarma kararının ardından Trakya Döküm işçileri bir araya gelerek arkadaşlarına sahip çıktı ve işe girmeme kararı aldı. Fabrikaya girmeyen işçiler, diğer varyyalardaki işçilerle buluştu.

Adana'da, **PTT**'de çalışan **Nakliyat-İş** üyesi taşeron işçiler, PTT işçi ve memurlarına verilen ücretsiz toplu taşıma hakkının kendilerine verilmediğini söyleyerek Adana Büyükşehir Belediyesi önünde basın açıklaması yaptı. Nakliyat İş üyesi işçiler adına yapılan açıklamada, PTT bünyesinde diğer çalışanların yararlandığı haklardan yararlanmak istedikleri söylendi. Ulaşım sıkıntısı yaşamamaları için Büyükşehir Belediyesi'nin işçilere kent içi otobüslerde kullanabilecekleri ücretsiz ulaşım pasosunu istendi.

Ekmeği ve Onuru için Mücadele Edenler İŞÇİ KAMPINDA BULUŞUYOR

Ekmeğin ve Onur Gazetesi ve Emekçi Gençlik Derneği'nin düzenlediği İşçi Eğitim Kampı bu yıl 25-26 Temmuz Cumartesi-Pazar günleri İstanbul Makine Mühendisleri Odası Konferans Salonu'nda gerçekleşecek.

Kenan Budak Direnen İşçilere Yol Gösteriyor

Geçtiğimiz sene İşçi Önderi Kenan Budak anmasının yaptığımız toplantıda genç işçilerin örgütlenmesi ve işçi sınıfına yönelme kararı alınmıştı. Aldığımız kararlar ışığında geçen bir senede işçi havzalarına açılım, işyerlerinde örgütlenme, iş kollarına yönelim, işçi gazetesi çıkarma, işçi direnişleriyle ilişkilene çeşitli düzeylerde sağlandı.

İşçi sınıfının içinde olma, ona yön verme konusunda ise henüz daha inatla çalışma ve ısrar etmemiz gereken noktadayız. Bu açıdan bu sene yapacağımız Kenan Budak İşçi Kampı bu eksik kalan hamlelerimizin hayata geçirilmesi için önemli bir yerde

duruyor.

Sınıf Ayağa Kalkıyor

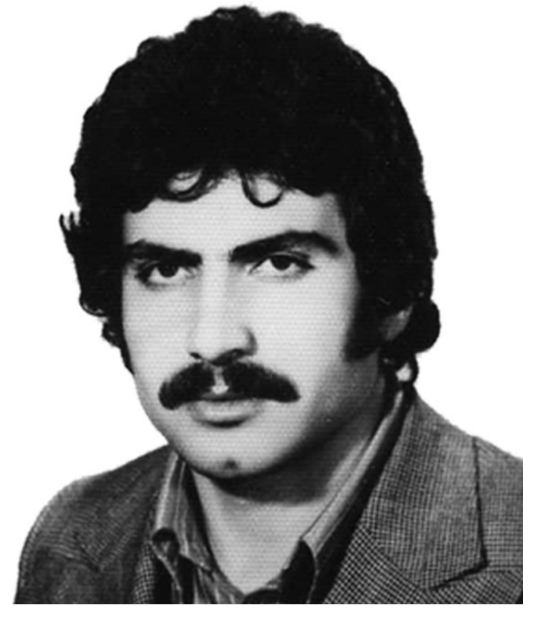
İşçi sınıfının örgütlenmeye yöneldiği, kendiliğinden direnişlere başladığı, kendisine uymayan, çıkarlarını savunmayan sendikalara öfkesini gösterdiği, elinin tersiyle ittiği bir dönemden geçmekteyiz.

Kayseri'de Boydak Mobilya işçileri, Bursada metal işçileri, Batman'da petrol işçileri, irili ufaklı yerel direnişlerle işçi sınıfı hak gasplarına, işten atmalara, düşük ücrete, işçiyi satan sendika ağalarına karşı sahneye çıkıyor.

İşçiler Sorunlarını Tartışıyor

Böylesi bir dönemde yaptığımız kampta Sendikal örgütlenme, Toplu İş Sözleşmesinin içeriğinin okunması, taban örgütlenmeleri ve işyeri komitelerinin önemi, mevcut yasalarca korunan hakların öğrenilmesi, tek tek iş kollarındaki sorunların ve örgütlenme deneyimlerinin açığa çıkarılması konularında sunumlar olacak.

İşçilerin ihtiyaçları olan konularda yapacağımız tartışmalar, işçilerin bilinçlenmesi, patronlara ve onların sistemine karşı örgütlenmesi ve mücadeleyi büyütmesi anlamında önemli bir kavşak olacak.

DERİ İŞÇİLERİNİN ÖNDERİ KENAN BUDAK KİMDİR?

Kenan Budak, İlerici Deri-İş Sendikası genel başkanırken, 25 Temmuz 1981 tarihinde İstanbul'un Zeytinburnu semtinde polis tarafından vurularak öldürülen bir işçi önderidir.

1952 yılında Erzincan'da dünyaya gelen Kenan Budak, ekonomik nedenlerle göç etmek zorunda kalan ailesiyle birlikte 1955 yılında İstanbul'a gelir. Yaşamlarını sürdürebilmeleri için çalışmak zorunda kalması nedeniyle ortaokul ikinci sınıftan ayrılır ve daha çocuk yaşlarında işçi sınıfına katılır. Çeşitli işlerde çalıştıktan sonra, çalışma koşulları son derece ağır olan Kazlıçeşme'deki deri atölyelerinde deri işçisi olarak çalışmaya başlar.

1968 yılında deri işkolunda sendikal çalışmalara ilk adımını atar. 1975'te Bağımsız Bağırşak ve Deri İşçileri Sendikası (Bar Der-İş) içerisinde sendikal çalışmalara katılır. Bu sendikanın DİSK'e katılmasında yoğun emek harcar ve 1976 yılında DİSK'e bağlı olarak kurulan İlerici Deri-İş Sendikası'nın genel başkanlığına getirildikten sonra Bar Der-İş Sendikası, İlerici Deri-İş'e katılır. DİSK'in 1977 yılında yapılan 6. Genel Kurulu'nda Abdullah Baştürk'ün listesinden DİSK Yönetim Kurulu üyeliğine seçildi. DİSK'in 1980 yılında yapılan 7. Genel Kurulu'nda devrimci demokrat muhalefet grubu içinde yer alır.

Siyasal mücadelede de aktif olarak yer alan Kenan Budak, sosyalist lider Dr. Hikmet Kıvılcımlı'nın düşünce ve davranış çizgisine yakınlaşır. 12 Mart Muhtırası'nın ardından önce Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'ne (TSİP), ardından Hikmet Kıvılcımlı'nın kurucusu olduğu Vatan Partisi'ne katılır. Vatan Partisi'ndeki ayrışma sürecinde 1979 yılında bir grup arkadaşıyla birlikte Sosyalist Vatan Partisi'nin (SVP) kuruluşuna katılır ve bu partide önemli görevler üstlenir.

12 Eylül Darbesi sonrasında Sıkıyönetim Komutanlığı'nın "arananlar" listesinde yer alır. Askeri cuntaya teslim olmaz, sendikal ve siyasi mücadelesini zor koşullar altında sürdürür. Bu süreçte tutuklanan DİSK üye ve yöneticilerine destek ve 12 Eylül askeri yönetimine karşı direniş hareketini örgütlemeye çalışır.

25 Temmuz 1981 günü, İstanbul Yedikule'de polis tarafından vurularak öldürülür.

***

Kenan Budak'ın bugün bize miras bıraktığı miras işçi sınıfının davasına ve birliğine inanmaktır. Kenan Budak'ın bizlere devrettiği geleneği sürdürmek sınıfla bütünleşerek tavizsiz biçimde mücadele etmekten geçer.

SeraPool İşçisi Sesleniyor:

KÖLE DEĞİL İŞÇİYİZ SENDİKAYLA GÜÇLÜYÜZ!

İstanbul Pendik'te bulunan Sera Pool fabrikasında çalışan işçiler DİSK'e bağlı Cam Keramik-İş'te örgütlenme mücadelesi sürdürürken bir işçi arkadaşlarının patron tarafından işten atılarak tehdit edilmesi üzerine 5 Haziran'da üretimi durdurarak direnişe başladı. İçerideki işçiler dışarı çıkmazken, vardiyayı teslim alacak olan işçiler de içeri girdiler ve üretim yapmadılar. SeraPool'de 200 işçiden 120'si kadın ve neredeyse tamamı direnişte. Kadınlar erkeklerle aynı işi yapmalarına rağmen daha az ücret alıyorlar.

Direnişteki işçilerin talepleri ise şöyle: Hiç kimsenin işten atılmaması ve yapılan eylemlerden dolayı kimse hakkında işlem başlatılmaması; sendikanın tanınması ve görüşmelerin başlatılması; çalışma koşullarında ve ücretlerde iyileştirilme yapılması."

MODERN KÖLELİK

KOMİLİK

Yaşadığımız sistemde emek sömürsünün en yoğun görüldüğü mesleklerden biri komiliktir. Gerek garsonların aşağılamalarına, gerekse patronların baskısına maruz kalan komiler geneli gençlerden ve 13-14 yaşlarında işçilerden oluşan bir kesimdir.

Çalışma alanı net olmayan komiler, restoranda yapılacak çoğu işe koşturmak zorundalar. Garsondan daha düşük maaş veya günlük alan komiler üzerinde hem patron hem de garsonların baskısı yoğunlaşmakta.

Garsonlar maruz kaldıkları müşteri ve patron baskısını yoğunlaştırarak komilere yansıtmakta. Garson ve komiler arasında hiyerarşi oluşturularak

birbirleriyle dayanışmaları engellenmekte.

Diğer iş sektörlerinde olduğu gibi bu alanda da çalışma saatleri ve iş süreleri sürekli değişkenlik göstermekte. Bayramlar, özel günler restoran işçilerinin sadece daha uzun çalıştığı ve sömürüldüğü günlerden ibaret. Genellikle haftanın 6 günü çalışmak zorunda olan işçilerin izin günü restoranın iş yoğunluğuna göre değişmekte.

Geneli genç işçilerden oluşan restoran işçileri, daha güvenceli ve insanca çalışma şartları için örgütlenmeli. Ve dayatılan çalışma ortamındaki ayrışmaya karşı birliği ve dayanışmayı örmeli.

EKMEK ve ONUR Gazetesi
Toplumsal Özgürlük Gazetesi İşçi Ekidir Temmuz 2015

Sahibi ve Sorumlu Yazışmaları Müdürü: Meral Çınar
Adres: Basımpaşa Mah. Halitağa Cad. No: 32/33
Kadıköy-İSTANBUL
Basla: Rumi Matbaa Maltepe Mah. Fazılpaşa Cad. No:8/4
Topkapı-İSTANBUL Tel. 0212 612 71 72

* Gazi Mah. 1366 Sk. No:10/A
Sultangazi - İSTANBUL

* Ahmet Yesevi Mah.
Aydınlı Cad. Silvan Sk. No:16
Pendik - İSTANBUL

* Bahçe Mah. 6006 Sk.
Efor Güvenlik Apt. No:6/1
Akdeniz - MERSİN

* Gündüz Cad. Otopark Çıkışı
Karşısı (Belgin Gelinlik Üstü)
ANTAKYA

* Kocavezir Mah.
Karacaoğlan Cad.
Aziz Pamukçu İşhanı Kat:1
Seyhan - ADANA